

عنوان مقاله:

نقش عشق در معناداری زندگی

محل انتشار:

همایش ملی معناداری زندگی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

محمد بیده‌ندی - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

عوامل و عناصر معناداری و معناگرایی در زندگی انسانها بسیارند. یکی از مهمترین عناصر معناداری در نزد انسانهای معنوی، عنصر «عشق و محبت» است. حکیمان و عارفان مسلمان همواره بر جایگاه رفیع عشق و محبت و فوائد و آثار آن تأکید نموده اند. در این مقاله ضمن تبیین معنای لغوی و اصطلاحی عشق، به بررسی برخی از آثار و نتایج معنابخش آن پرداخته ایم. انس با خدا، گذشت و ایثار، نفی انانیت و خودخواهی، صبر و بردباری، رقت قلب و فکر لطیف، گشادرویی و خوش خلقی و نظایر اینها از فوائد و نتایج ارزشمند عشق هستند که می توانند به زندگی آدمی آرامش توأم با معنا بخشیده و او را از پوچی و بی هدفی نجات بخشند. بسیاری از عناصر مذکور جز از طریق عشق و محبت تحقق عینی و خارجی پیدا نخواهد کرد. عشق به خدا و اولیای الهی، عشق به هموعان و حتی عشق به حیوانات و نباتات هر یک به حسب درجه وجودی خود سهمی در آرامش فرد که یکی از مهمترین صفات انسانهای معنوی است؛ خواهد داشت. انسان امروزه برای نیل به آرامش و التیام دردهای ظاهری و باطنی خود تلاش می کند با دستیابی به دانش و مهارت و چیرگی بر طبیعت و با کمک مکاتب مختلف فکری و اعتقادی و توجیه و تلقین پریشانی ها و اضطراب ها اندکی از ناآرامی خویش بکاهد. عشق و محبت مهمترین عنصر آرام بخش در انسانهای معنوی محسوب می گردد.

کلمات کلیدی:

عشق، محبت، هدف، آثار و فوائد عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/67008>

